

slutning skaber en Animositet imod virkelige Ædruelighedsbestræbelser, en Animositet, som de sikkert vil komme til at fortryde at have fremkaldt. Man burde her have holdt sig til en ren Næringslovgivning og saa i Forbindelse hermed være kommet med et Forslag — hvad der jo forøvrigt er Ædruelighedskommissionens Opgave —, som sigtede til at ædrueliggøre vort Folk. Dér vilde man sikkert have fundet os rede til at gaa med til mange Bestemmelser, som vi nu maaske ikke kan slutte os til, fordi det hele er et saadant underligt Miskmask af to Ting.

Den Bestemmelse, jeg foreslaar indsat i § 24, tror jeg vil være gavnlig; thi jeg tror, at der nu i ikke ringe Grad finder Drikkeri Sted i saadanne Marketenderier netop efter Arbejdstidens Ophør. Folk bliver hængende dér, og saa udarter det let. Naar man derimod forbyder Udskænkning efter Arbejdstidens Ophør, saa forhindrer man sligt, og saa kommer saadanne Marketenderier heller ikke i Vejen for andre næringsdrivende, som tidt har følt en vis Konkurrence fra deres Side. Dette undgaas, naar man lukker Marketenderierne samtidig med Arbejdstidens Ophør, og jeg tror, at man ved en saadan Bestemmelse i adskillig højere Grad vilde fremme Ædrueligheden end paa den Maade, Flertallet har foreslaaet.

I Ændringsforslag Nr. 25 foreslaar Mindretallet en helt ny Affattelse af § 27, bl. a. udelades Spørgsmaalet om Kommuneafstemning; jeg skal tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag principalt. Skulde det blive forkastet, har samme Mindretal stillet nogle subsidiære Ændringsforslag, nemlig under Nr. 26, 27 og 28, som jeg saa vil anbefale. Om Ændringsforslag Nr. 27 vil jeg blot sige, at det gaar ud paa, at man ikke skal høre Sogneraadene i de tilstødende Kommuner. I Lovforslaget staar der, at Bevilling til saadan Handel gives af Bevillingsnævnet og paa Landet af Amsraadet, „i sidstnævnte Tilfælde dog kun med Samtykke af Sogneraadet i den Kommune, hvor Næringen agtes drevet, og efter at Sogneraadene for de tilstødende Kommuner har udtalt sig“. Bestemmelsen om, at man skal indhente Udtalelser fra de tilstødende Kommuner, mener vi i hvert Fald bør udgaa; naar det endelig skal være, bør det være Sogneraadet i den enkelte Kommune, der faar Ret til at træffe Afgørelsen alene uden at spørge de tilstødende Kommuner. Det subsidiære Ændringsforslag Nr. 28 gaar ud paa, at Kommuneafstemningen skal udgaa.

Under Nr. 29 har Mindretallet fore-

slaaet, at de to sidste Stykker af § 28 skal udgaa. Det ene drejer sig om, at Salg og Fordeling af Chokolade og lignende, hvori der findes stærke Drikke i flydende Form, skal være forbudt. Vi synes, at dette er den Slags Bagateller, som det er alt for latterligt at have en Lovbestemmelse om. Det Kvantum Spiritus, der kan være i saadanne Chokolade, er saa uendelig ringe, at der skal en høj Grad af Fanatisme til for at ville have en saadan Bestemmelse ind i en Lov; det vidner om Ængstelse for, at Befolkningen skal faa selv det allermindste Kvantum Spiritus i sig. Nu ved jeg nok, at den højtærede Minister vil henvise til, at der i forskellige Blade har staaet Referater fra Udlandet om, hvorledes Folk paa den Maade kan drikke sig fulde; jeg tror nu ikke paa det, jeg tror, at det kun er noget, man fra en bestemt Side stiller op som Agitation, for at man ogsaa skal forbyde den Slags Ting her.

Dette Spørgsmaal tillægger jeg ganske vist ikke stor Betydning, men jeg vil dog henstille, at man stemmer for, at det paa-gældende Stykke gaar ud, og ligeledes, at sidste Stykke af § 28 gaar ud. Udvalgets Mindretal vilde egentlig have stillet et andet Ændringsforslag i Stedet for at foreslaa, at Stykket gaar helt ud, men dels paa Grund af Vanskelighederne ved at finde en fyldestgørende Formulering, dels fordi Tiden løb fra os — der skulde afgives Betænkning —, fik vi ikke formuleret et saadant Ændringsforslag. Saaledes som Stykket er affattet, forekommer det os, at Bestemmelsen er meget uheldig for mange handlende. Der har tidligere været en lignende Bestemmelse, men den har kun været gældende for Landet; nu udvides den altsaa til at gælde ogsaa for Købstæderne og København. Det drejer sig om, at Nydelse af stærke Drikke i saadanne Nærhed af Indkøbsstedet og under saadanne Omstændigheder, at der foreligger en aabenbar Omgaaelse af Reglerne om Udskænkning, medfører Ansvar efter § 34. Den tilsvarende Bestemmelse i den nugældende Lov, som ganske vist har en lidt ander Affattelse, er blevet brugt paa højst forskellig Maade rundt omkring, og der er mange handlende, som er blevet straffet efter denne Bestemmelse paa en Maade, som skriger imod al Retfærdighed. Naar en handlende saaledes i god Tro har solgt en Bajer til en Kusk, som er kørt forbi med sin Vogn, og Kusken har taget Bajeren ud paa Vognen og drukket den dér eller er kørt et lille Stykke bort og saa har drukket den, er det blevet betragtet som en Lovovertrædelse, og den handlende er blevet straffet